

Kázání: 124. Jak se stát vytrvalcem

Když dáme na volání moudrosti, někdy se holt nezavděčíme nikomu. Ale není třeba klesat na mysli. Kdo vezme trápení jako výzvu, nakonec mu může být i užitečné. Stane se z něj vytrvalec s osvědčeným charakterem.

Kázání

Jak se stát vytrvalcem

1. čtení: Přísloví 8, 1 - 30

1 Cožpak moudrost nevolá, nevydává rozumnost svůj hlas?
2 Na nejvyšším místě, nad cestou, na křižovatce stojí.
3 Při branách, kudy se chodí do města, u vchodu pronikavě volá:
4 „Na vás, muži, volám, můj hlas je určen synům lidským.
5 Prostoduší, pochopte, v čem je chytrost, hlupáci, pochopte, v čem je rozum!
6 Slyšte! Vyhlašuji, co je směřodonné, otevírám rty a plyne z nich příměst.
7 O pravdě hovoří můj jazyk, mým rtům se svévole hnuší.
8 Všechny výroky mých úst jsou spravedlivé, není v nich nic potměšilého či falešného.
9 Všechny jsou správné pro toho, kdo porozumí, přímé těm, kdo naleznou poznání.
10 Přijměte mé napomenutí, nikoli stříbro, spíše poznání, než převýborné ryzí zlato.
11 Moudrost je lepší než perly, nevyrovnej se jí žádné skvosty.
12 Já, Moudrost, bydlím s chytrostí, nalézám obezřetné poznání.
13 Bázeň před Hospodinem znamená nenávidět zlo; nenávidím povýšenost, pýchu, cestu zlou, proradná ústa.
14 U mne je rada i pohotová pomoc, jsem rozumnost, u mne je bohatýrská síla.
15 Skrže mne kralují králové a vydávají spravedlivá nařízení vládcí,
16 skrže mne velí velitelé a všichni urození soudí spravedlivě.
17 Já miluji ty, kdo milují mne, a kdo mě za úsvitu hledají, naleznou mne.
18 Bohatství a čest jsou u mne, ustavičný dostatek i spravedlnost.
19 Mé ovoce je lepší než ryzí a čisté zlato, má úroda je nad výborné stříbro.
20 Chodím stezkou spravedlnosti a pěšinami práva,
21 abych dala dědictví těm, kdo mě milují. Já naplním jejich pokladnice.
22 Hospodin mě vlastnil jako počátek své cesty, dříve než co konal odedávna.
23 Od věků jsem ustanovena, od počátku, od pravěku země.
24 Ještě nebyly propastné tůně, když jsem se zrodila, ještě nebyly prameny vodami obtěžkány.
25 Když ještě byly hory ponořeny, před pahorky jsem se narodila.
26 Ještě než učinil zemi a všechno kolem a první hroudy pevniny,
27 když upevňoval nebesa, byla jsem při tom, když vymezoval obzor nad propastnou tůní,
28 když seshora zavěšoval mračna, když sílily prameny propastné tůně,
29 když kladl moři jeho meze, aby vody nevystupovaly z břehů, když vymezoval základy země,
30 byla jsem mu věrně po boku, byla jsem jeho potěšením den ze dne a radostně si před ním hrála v každý čas.

2. čtení: Římanům 5, 1 - 5

1 Když jsme tedy ospravedlněni z víry, máme pokoj s Bohem skrže našeho Pána Ježíše Krista,
2 neboť skrže něho jsme vírou získali přístup k této milosti. V ní stojíme a chlubíme se nadějí, že dosáhneme slávy Boží.

3 A nejen to: chlubíme se i utrpením, vždyť víme, že z utrpení roste vytrvalost,
4 z vytrvalosti osvědčenost a z osvědčenosti naděje.

5 A naděje neklame, neboť Boží láska je vylita do našich srdcí skrze Ducha svatého, který nám byl dán.

Sestry a bratři,

to se takhle jeden dobrodruh vydal na cestu pouští a po pár dnech najednou v písku vidí starou petrolejovou lampu. Zvedne jí, opráší a kapesníkem se snaží vycídit sklo. V tom okamžiku najednou z lampy vyskočí džin, a že prý mu splní přání.

Cestovatel si ale může vybrat jen jednu ze tří možností. Může se stát buďto nejbohatším na světě nebo nejslavnějším na světě nebo nejmoudřejším na světě.

Dobrodruh se nahlas zamyslí: „Každý ví, že peníze nepřinášejí štěstí a že popularita člověku bere svobodu. Myslím, že moudrost je nejlepší, protože je věčná. Chci být nejmoudřejší na světě!“

Džin se ukloní: „Jak si přeješ, pane,“ a najednou tvář onoho muže nabude vyrovnaných přemýšlivých rysů, posadí se a zamýšleně si hladí vousy na bradě. Po chvíli se podívá na džina a řekne: „Měl jsem si vzít ty peníze...“

Sestry a bratři, možná jste si při tomhle vtipu vzpomněli na to, jak byl jednou na poušti Ježíš. Nezjevil se mu tam žádný džin, ale přišel za ním ďábel. A taky, že mu prý splní přání. Akorát že v jeho sortimentu možností žádná moudrost nebyla.

Ďábel v biblickém podání je sice všemi mastmi mazaný, marketingově zdatný a vychytralý, nicméně pokud se skutečné moudrosti týká, pak je to učiněný trohl. Ježíš si tenkrát nevybral ani bohatství, ani slávu, ani navždy plnou ledničku jídla. Moudrost v ďábelské nabídce nebyla, protože vtělenou moudrostí byl Ježíš sám.

Tak nevím, nevím, co bychom si vybrali, kdyby za námi nějaký džin nebo rovnou ďábel přišel dnes. Na první pohled se zdá, že naše civilizace, a my s ní, má jasno. Okřídlené úsloví dnešní doby praví, že peníze jsou až na prvním místě.

Všechno tomu nasvědčuje. Prakticky každý den jsme sdělovacími prostředky informováni, jak si vede naše ekonomika, jestli roste a o kolik, jak je na tom hrubý domácí produkt, kde se pohybují úrokové sazby a kolik z našich výdělků nebo úspor nám ukusuje inflace. Že má právě inflace v poslední době náramný apetit, zažíváme v přímém přenosu.

Nic naplat, nebudem si nic nalhávat. Kdyby se nám zjevil džin s trojí nabídkou, nepochybně bychom si – ať už jako jednotliví lidé nebo celé státy – vybrali bohatství. Sláva je sice taky fajn, ale když si za ní nic nekoupíte, je celkem k ničemu.

A moudrost? V případě moudrosti ani pořádně nevíme, co si pod tímhle slovem vlastně představít. Kdy jsme naposled slyšeli, že je nějaký politik moudrý? Kdepak, moudrost jsme už dávno odložili. Setkáme se s ní ještě tak nanejvýš v pohádkách, kde se občas nějaký ten moudrý král či moudrá babička vyskytují, ale to je tak všechno. V běžném životě s nějakou moudrostí nepočítáme.

Z toho, co říkám, by se mohlo zdát, že je na tom ta naše západní civilizace vlastně dost zle. Já bych to ale, na rozdíl od některých konzervativních křesťanských kruhů, a na rozdíl od Putina a jeho propagandy, tak zle neviděl.

Dnes sice slovo moudrost běžně nepoužíváme, ale to neznamená, že nadobro zmizelo. Moudrost je

nadále mezi námi, jen pod jinými názvy. Podstatné je, jestli má ve společnosti šanci a prostor promluvit. A to naštěstí u nás stále má, na rozdíl od širé Rusi nebo jiných krajín.

Jde o to, jestli má moudrost příležitost na lidi a na jejich politiky volat. „Na nejvyšším místě, nad cestou, na křižovatce stojí,“ četli jsme z Knihy přísloví. Stojí u vchodu do úřadů nebo do parlamentu, u vrat do lánského zámku nebo u našich domovních dveří, stojí a volá:

‘Lidi, slyšte! Přijměte mé napomenutí, dejte mu přednost před stříbrem, zlatem, úrokovými sazbami, HDP nebo inflací! Pamatujte, že důležitější, než to všechno, je „nenávidět zlo, povýšenost, pýchu a proradná ústa“’.

Jinými slovy, důležitější než ekonomika je férovost, ohleduplnost, skromnost a pravda. Tím vůbec nechci říct, že finance jsou špatné, jen jim lépe sluší nějaká další příčka, než je ta první. Pokud jsme stále ještě ochotni dát téhle moudrosti prostor k volání, není nic ztraceno.

První křesťané přišli s tím, že tahle paní Moudrost, která byla už při stvoření světa, na sebe nově vzala lidskou podobu. V postavě Ježíše Krista se věčná moudrost stala člověkem.

Asi mi dáte za pravdu, že lepší, než se prokousávat složitým a často nejednoznačným návodem, je sledovat, jak stůl z Ikey montuje někdo, kdo už to umí. Tak právě tohle měl na mysli apoštol Pavel, když psal dopis římským souvěrcům. V dnešním čtení z tohoto listu jsme slyšeli:

„Když jsme tedy ospravedlněni z víry, máme pokoj s Bohem skrze našeho Pána Ježíše Krista, neboť skrze něho jsme vírou získali přístup k této milosti.“

Přeloženo do běžné řeči: „Kdo se s důvěrou dívá na Ježíše, ten se nachází docela blízko samotnému Pánu Bohu“.

Ono tohle „dívání se s důvěrou na Ježíše“ je právě dost podobné zmíněnému sledování, jak skříň z Ikey montuje někdo, kdo to umí.

Ježíš, jak o něm čteme v evangeliích, byl naprostá jednička v tom, jak smontovat rozpadlou naději a lásku, jak obnovit společnost vlastní obětavostí, jak vrátit do života ty, kdo byli odstaveni do kouta, jak odstavit namyšlené a sebestředné kusy. Vtělený manuál, jak žít.

A ten kdo se na postavě Ježíše Krista inspiruje, může na vlastní kůži zažít něco z Boží slávy, může si uvědomit, že právě pro tuhle moudrost Bůh na počátku člověka našteloval.

Všechno ovšem něco stojí, jak známo. Když sestavujeme skříň z Ikey, stojí nás to čas, úsilí a někdy i nervy. Nakonec jsme ale rádi, že jsme se k sestavení odhodlali.

Podobně apoštol Pavel v dnešním listu připomíná, že ani důvěra v Ježíšovu cestu moudrosti není bez potíží. Zmiňuje se o trápení. Římští křesťané, kterým apoštol píše, to neměli snadné.

Z jedné strany slyšeli, že nejsou správně zbožní, protože nečtou důkladně návody ve svatých knihách, nezachovávají náležité postupy a jejich práce je docela k ničemu.

Z druhé strany zase slyšeli, že jsou podezřelí, ba dokonce nebezpeční, protože tím, že se hlásí k Ježíši, podřívají císařskou moc.

Když dáte na volání moudrosti, někdy se holt nezavděčíte nikomu, píše Pavel. Ale není třeba klesat na mysli. Kdo vezme trápení jako výzvu, nakonec mu může být i užitečné. Stane se z něj vytrvalec s osvědčeným charakterem.

A právě takové lidi potřebujeme na všech frontách jako sůl. Vytrvalce, které nepřízeň okolí hned tak nerozhodí. Vytrvalce férové, ohleduplné, skromné a pravdivé. Vytrvalce, které nezviklají ani nejrůznější všemi mastmi mazané a vychytralé ďábelské nabídky na slávu, bohatství a plná koryta.

Sestry a bratři, stejně jako před tisíci lety i dnes na nás na našich cestách a křižovatkách volá paní Moudrost. Vedle toho se nám rovněž podbízejí nejrůznější džinové a čerti. Je na nás komu dopřejeme sluchu.

Apoštol Pavel nám radí, že nejlepší volbou je dát se s důvěrou za Kristem. Nemusí to být úplně jednoduché, ale tahle cesta je, na rozdíl od těch ostatních, skutečně nadějnější.

PeČ

SPCH 12. 6. 2022

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)